

Om den af hr. Steen Gade foreslåede dagsorden må jeg sige, at på samme måde som han ikke kan støtte Fremskridtspartiet, fordi det går ind for markedsøkonomi og det indre marked og andre forbaskelser, så har vi det altså sådan, at når hr. Steen Gade taler om miljø- og forbrugerbeskyttelse og om lønmodtagerrettigheder, og at alt det skal sikres af EU, mener vi, at det skal være en dansk ting at sikre lønmodtagerrettigheder og lign., og at det skal EU holde sig langt væk fra. Rent ud sagt er det på tide, at vi får decentraliseret magten, så den ikke ligger i EU, men i de nationale parlamenter, hvorved vi kan blive nationernes Europa og ikke et føderalt Europa.

Og til dagsordenen af hr. Keld Albrechtsen fra Enhedslisten må jeg sige, at dér er jeg meget, meget enig i det, der står. Jeg synes ikke, det er nok, men det skal ikke forhindre Fremskridtspartiet i at stemme for den af Enhedslisten foreslåede dagsorden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Blot fordi der blev stillet et enkelt spørgsmål til mig omkring det dagsordensforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat her i dag. Det var hr. Keld Albrechtsen, som spurgte, om det, at vi ønsker en vejledende folkeafstemning om det, der ser ud til at blive resultatet af regeringskonferencen, *inden* konferencen formelt er afsluttet, for os at se erstatter en bindende folkeafstemning efterfølgende. Det siger sig selv – og jeg skal bekræfte det, hr. Keld Albrechtsen også selv mente om det – at det gør det *ikke* for Dansk Folkeparti. Vi mener, at en regeringskonferences resultat er en så stor ting for et land og så forpligtende en begivenhed, at det sagtens kan tåle at komme ud til konfrontation hos vælgerne i flere omgange, også selv om det måtte give nogenlunde det samme resultat.

Men det, der er afgørende for os, er naturligvis – og det er jo også det, der sådan set er det nye i dagsordensforslaget i forhold til tidligere debatter – at befolkningen får en chance for at sige nej til det, der ser ud til at blive resultatet, inden regeringen har tiltrådt resultatet, for det har jo den fordel, at det ikke kun behøver at blive en ja/nej-debat, og at det ikke behøver at blive en debat om, hvorvidt vi melder Danmark ud af EU-samarbejdet, hvis vi siger nej, men at det så blot har den betydning, at regeringskonferencen altså må fortsætte sit arbejde, fordi den danske befolkning ikke er tilfreds med resultatet. Det er det, der ligger som baggrund for vores ønske.

Og jeg må så bare afslutningsvis sige, at det ikke overrasker mig, at der ikke er flertal i Folketinget for det her ønske, for der er ikke engang flertal i Folketinget for – det fik vi konstateret i slutningen af sidste år – at spørge befolkningen om, hvad der skulle være det danske grundlag for regeringskonferencen. Så forstår jeg da godt, at vi heller ikke kan få flertal for det her.

Men jeg vil blot her ved afslutningen af debatten i dag annoncere, at Dansk Folkeparti alligevel vil blive ved med at forsøge at skaffe opbakning bag en større forståelse for, at det er i alles interesse, at vi afholder flere folkeafstemninger og specielt på et område som EU-spørgsmålet. Vi skal være langt mere fordomsfri med hensyn til at spørge befolkningen og lade befolkningen afgøre tempoet i EU-integrationen – hvilket jo ville blive tilfældet, hvis vi fik en folkeafstemning – frem for at det alene er politikerne herinde i Folketinget, der afgør spørgsmålet.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Til fru Charlotte Antonsen vil jeg gerne sige, at jeg er sikker på, at mine fortræffelige svenske og finske kolleger ville blive meget kede af det, hvis de hørte fru Charlotte Antonsens indlæg, for de siger udtrykkelig selv, at dette ikke er forsvarspolitik; det er sikkerhedspolitik.

Nu kan man jo altid diskutere, hvad der er hvad. Det er jo altså i egentligste forstand en strid om ord. Men i en svensk-finsk sammenhæng er deltagelse i Petersberg netop klart adskilt fra, hvad de kalder deres forsvarspolitik. Og de ville føle, at de havde gjort deres arbejde dårligt og forklaret sig dårligt, hvis det var den opfattelse, der fæstnede sig i udlandet, at deltagelse i Petersberg-opgaver var udtryk for forsvarspolitik.

Til hr. Kent Kirk vil jeg gerne helt konkret sige, at jeg første gang hørte om det svensk-finske udspil, onsdagen før det blev offentliggjort om søndagen. Jeg blev underrettet om, at der ville komme et udspil af den type – vi havde ikke set papir på det. Jeg vil gerne understrege, at det, jeg siger her, på ingen måde skal opfattes som nogen kritik, for vores, dvs. Danmarks, forhold på det forsvarsmæssige område er så væsensforskellige, at der ikke rigtig er nogen sammenhæng. Jeg accepterer helt den særlige baggrund, der er for, at man i Sverige og Finland kommer med et udspil af denne type.